

Jubel og Henrykkelse, som Forestillingen vakte. Vi maa bemærke, at Voksfigurerne ageredes af Skuespillere, hvis Liga jo hører til »National Union«.

Torsdag Aften var vi indbudne af »Social and Political Union« til et Møde i den mægtige Albert Hall.

Jeg tror at kunne udtale som de forskellige Udsendinges Gennemsnitsmening, at det for os var en Skuffelse. Der var for meget Skuespil heri til at falde i vor Smag. De Kvinder, der havde været fængslede, var klædte i hvide Gævandter med en grøn Stribe ned af den ene Side; de mindede om Engle, der holdt Palmeblade. De opførte en Slags gaående Dands, der ogsaa smagte af Theater. Gid de langt heller havde mødt i deres Fange-dragter. Mrs Pethick Lawrence, Unionens Kasserer, fra den Tid, der ingen Penge var i Kassen og alt betaltes af hendes Lomme, holdt Indledningstalen. Men alle de mange Fagter, hvormed den ledsagedes, gjorde et afkølende Indtryk paa os Fremmede. Mrs Pankhurst var her en velgørende Kontrast; derimod anvendte Juristen, Miss Pankhurst, i den Forsvarstale hun holdt for de Metoder Unionen benyttede, saa mange Armbevægelser, at man distraheredes fra hendes Ord og hørte Bemærkninger fra Ens Omgivelser som: at Talerne lignede »Dutch Windmills«. Men Unionen lader til at kende sine Pappenheimere, og det var aabenbart, at de gjorde stort Indtryk paa deres engelske Tilhørere; thi da Indsamlingens Resultat opgjordes, fandtes deres Kassebeholdning øget med 14,000 Kr. Vi hører ogsaa at den Bazar, der lige er holdt af Social and Political Union, indbragte 80,000 Dollars. Humøret er højt, og vi saae i London deres jublende Forberedelser til Bazzaren, sikkert paa at gaa fra Sejr til Sejr, som de er! Uagtet »Metoderne« ikke har behaget de Fremmede, er de deres Formaal nyttige. De har vakt Englands Opmærksomhed og har kaldt Kvinderne ud af deres Formalitet. Hver Kvinde i England har dannet sig sin Troesbekendelse om Spørgsmaalet. Grevinder, Hertuginder og Lady'er er alle ligesaa ivrige som Arbejderskerne i at svinge Flaget: »Votes for Women!«

Fredagften 30. April hørte vi udmærkede Taler baade af Miss Ashton, der fungerede som de Delegeredes Præsident i National Union — thi Mrs Fawcett tilhørte den internationale Bestyrelse under Moderne — og af Dr. Käthe Schirmacher. Det var med Sorg i vort Hjerte, vi tog Afsked med hende, thi hun er ikke i det næste Firaars Udvalg. Vi tillader os at mene, at Delegationerne, da de naaede den femte Mødedag, var altfor overarbejdede til at bevare deres Dømmekraft ubeskaaret. Det var en pinlig Overraskelse for Alle, da man forstod, at vor højt beundrede Dr. Käthe Schirmacher af Uagtsomhed var bleven udelukket gennem Valget.

Vi havde den Fornøjelse at høre Parlamentsmedlem Mr Stanger tale om Udsigterne for en Stemmerets Reform.

Som man vil erindre indbragte Mr Stanger i 1908 i Underhuset det samme Kvindestemmeretsforslag, som Mr Dickinson havde indgivet i 1907. Det blev vedtaget i 1908, men det synes som om en Majoritet for et

Lovforslag i Underhuset er uden Betydning, naar Regeringen ikke har indbragt det.

Søndag d. 1. Maj.

Som Kongressen begyndte med en Gudstjeneste d. 25. April, saaledes endte den ved en i St. Pauls Kirke Søndag d. 1. Maj. Vi Udlændinge havde alle reserverede Pladser. Havde vi end bemærket Pressens Kølighed ligeoverfor Kongressen, maatte vi her overraskes ved Kirkens Velvillie. Canon Scott Holland, Præst for Englands fornemste Kirke, prædikede over Emnet: »Religionens Standpunkt til Kvindernes Stemmeret«. Han fik ogsaa ordentlig læst og paaskrevet i Aviserne den følgende Dag.

Fra St. Pauls Kirke kørte jeg med Mrs Chapman Catt og Reverend Dr. Anna Shaw til Kings Weigh House Chapel, hvor vi hørte en vidunderlig beaandet Tale af Sidstnævnte.

Vi sluttede saaledes Alliancens Kongres i London, og vi har al Grund til at sende vor bedste Tak til National Union for den storartede Gæstfrihed, der vistes os. Vi havde gerne fortsat Kongressen i flere Dage, gjort endnu nærmere Bekendskab med »Freedom League«, hvor Mrs Despard og Mrs Billington Greig er Førere og med »Social and Political Union«, hvilken sidste ikke havde sendt nogen Delegeret til Kongressen — men Tiden var omme!

Vi sender vor dybtfølte Tak til Mrs Fawcett først og fremmest og til hendes Søster Miss Garrett, samt til »National Unions« udmærkede Delegation ledet af Miss Ashton, og vi haaber at det maa forundes os at mødes i Stockholm 1911, saaledes som foreslaaet og vedtaget af Kongressen i London 1909.

Resolutioner

fra

Den Internationale Kvindestemmerets Kongres i London 1909.

Delegerede fra 21 Lande, der er forsamlede i London til det første Femaarsmøde for »den Internationale Kvindestemmerets Alliance« og repræsenterer den organiserede Kvindestemmerets Bevægelse gennem hele Verden — forener sig i følgende Resolutioner:

»Vi glæder os over Alliancens hastige Vækst fra otte nationale Forbund i sin Begyndelse i 1904 til en og tyve Forbund nu i 1909.

»Vi giver med Stolthed Indberetning om de to store Sejrvindinger, som er fuldførte siden vort første Møde, som holdtes for fem Aar siden i Berlin, nemlig: to europæiske Landes vundne politiske Stemmeret for Kvinder. Først Finland, som i 1906 gav politisk Stemmeret til Kvinder paa samme Betingelser, som den udøvedes af Mænd; dernæst Norge, som i 1907 gav politisk Stemmeret til Kvinder med en ringe Skattepligt, der ikke forlangtes af Mænd, hvilken Begrænsning Regeringen nu foreslaar fjernet. Kongressen beslutter at bede Fru Qvam — Repræsentant for den norske Regering — om at overbringe

Hds Majestæt Dronningen af Norge dens dybtfølte Tak for hendes naadige Budskab, der udtrykker Haabet om, at Arbejdet i den Internationale Alliance skal blive til Bedste for Hjemmene som for Kvinderne. Videre beslattes at udtrykke den faste Overbevisning, at det bedste Middel til at virkeliggøre disse Forhaabninger vil være, naar alle Lande sættes i Stand til at følge Norges Eksempel ved at give deres Kvinder politisk Stemmeret.

»Vi lykønsker Danmarks Kvinder til i 1908 at have modtaget kommunal Stemmeret og vi lykønsker dem til at have udøvet denne paa en saa klog Maade ved Valgene dette Aar. I København har 70 % af Kvinderne afgivet deres Stemme, og syv af dem er bleven indvalgte i Borgerrepræsentationen i Hovedstaden, ligesom syv % af de valgte Sogneraads- og Byraadsmedlemmer Landet over har været Kvinder.

»Vi lykønsker Sverrigs Kvinder til, at Skatteydernes kommunale Valgret, der i næsten 50 Aar er udøvet af ugifte, uafhængige Kvinder, nu er bleven udvidet til gifte Kvinder, og at baade gifte og ugifte Kvinder er bleven valgbare til alle Embeder, hvortil de er Vælgere.

»Vi lykønsker Islands Kvinder til at være bleven valgbare til de kommunale Raad, hvortil de længe har været Vælgere samt til Valget af fire Kvinder til Hovedstaden Reykjavik's Byraad (som har 15 Medlemmer). Vi lykønsker dem til Valget af en ny Minister i Island, som er en glødende Forkæmper for Kvindernes Stemmeret. Ligeledes lykønsker vi til, at en Majoritet af alle Kvinder i Island har undertegnet en Petition for Kvindestemmeret, og at Islands Althing har lovet at vedtage Ansøgningen om kort Tid.

»Vi lykønsker Frankrigs Kvinder til at have opnaaet den første Anerkendelse af deres Ret til at stemme, idet de er bleven valgbare til at sidde i Handelsraad. Saasnart de er bleven indvalgte her, har de dermed tillige faaet Ret til at stemme ved Handels-Domstolene. Vi lykønsker tillige Italien til at have faaet en lignende Ret i Udsigt om føje Tid.

»Vi lykønsker Tysklands Kvinder til at have faaet en Lov, som sikrer dem Retten til at danne politiske Foreninger i hele Riget naar undtages i tre Stater. Det er lykkedes dem i Løbet af et Aar at danne Kvindestemmerets Forbund, som er optagne i deres nationale Union.

»Vi lykønsker Italiens Kvinder til deres første Kvindekongres, hvor Kvindestemmerets Resolutioner blev vedtagne med Enthusiasme, samt til den Støtte, der blev givet dette Spørgsmaal ved det nylig stedfundne Parlamentsvalg. Og vi lykønsker Kvinderne i Italien, Schweiz, Frankrig, Belgien, Ungarn og Serbien til Dannelsen af nationale Kvindestemmeretsforbund i Løbet af de sidste fire Aar. Vi protesterer mod Østerrigs Love, som forbyder at danne saadanne Foreninger.

»Vi udtrykker hermed vor Sympathi for de russiske Kvinder, som under frygtelige Vilkaar maa stride for deres egen Ret samt for hele Folkets. Vi meddeler med Tilfredsstillelse, at de fik Tilladelse til — om end under strænge Indskrænkninger — at holde en stor og vellykket Kvindekongres i December 1908.